

آموزش های لازم برای نگهداری طوطی سبز

آموزش های لازم برای نگهداری طوطی سبز :

نگهداری طوطی سبز : گرفتن و جابجا کردن طوطی سبز

تمام پرنده ها در نور کم ، راحت تر گرفته میشوند. اگر پرنده از قفس فرار کرد ابتدا اتاق را تاریک کنید و سپس به آرامی به او نزدیک شوید. برای گرفتن طوطی سبز بهتر است از دستکش ضخیم استفاده شود زیرا منقار قوی آنها قادر است آسیب جدی به دست وارد کند، اما اگر **طوطی سبز** اهلی شده باشد نیازی به دستکش نخواهید داشت و کافی است دو انگشت خود را زیر شکم پرنده بگیرید و اجازه دهید که پرنده بر روی دستهای شما بنشیند سپس می توانید به آرامی او را حرکت داده و به سوی قفس هدایت کنید. برای گرفتن پرنده از اقدام سریع و ناگهانی خودداری کنید زیرا که پرنده از این کار می ترسد و این ترس می تواند در آینده منجر به ترس و هراس از صاحبش گردد. برای گرفتن طوطی سبز باید به آرامی و به نرمی اقدام کرد و بهتر است قبل از گرفتن طوطی سبز دست خود را چندین بار بر پشت او بکشید تا پرنده دریابد که شما قصد آزار او را ندارید و همیشه سعی کنید که پرنده را با دو دست بگیرید و هیچ گاه تلاش نکنید که پرنده را از بال ها و یا دمش بگیرید. برخی از پرورش دهندگان علاقه دارند که پرنده را از قفس بیرون آورده و بر روی نشیمنگاه چوبی قرار دهند، معمولاً بال این گونه پرندگان را قبل از بیرون آوردن قیچی می کنند تا پرنده نتواند پرواز کند. این گونه پرندگان را بهتر است که شبها به سوی قفس هدایت کرد تا به راحتی و با آرامش استراحت کنند. برای این کار می توان در قفسی را باز کرده و غذای

مورد علاقه پرنده را در قفسی ریخته و کمی از آن غذا را مقابل پرنده گرفته و سپس دست حاوی غذا را به داخل قفسی هدایت نمود تا بدین وسیله پرنده به رفتن داخل قفس علاقه مند شود. تکرار این کار باعث میشود که پس از مدتی پرنده به این کار عادت کند و در هنگام شب خود به خود وارد قفس شود.

نگهداری طوطی سبز : کوتاه کردن ناخن طوطی سبز

در طبیعت منقار و ناخن طوطی سبز به علت تماس های مکرر با شاخ و برگ درختان کوتاه می شود اما درطوطی های سبز داخل قفسی به علت عدم تحرک کافی پرنده و عدم تماس مستقیم آن با شاخ و برگ درختان و اصطکاک کافی، به تدریج منقار و ناخن های طوطی بلند میشود و این امر می تواند باعث بروز مشکلاتی برای پرنده شود. البته طوطی هایی که از امکانات کافی برای جویدن برخوردار بوده و میله مخصوصی نشستن آنان زیاد نازک نباشد به ندرت به کوتاه کردن ناخن ها و منقار نیاز خواهند داشت. علاوه بر کمبود امکانات جویدن، تغذیه نیز در رشد بیش از حد ناخن ها و منقار تأثیری به سزا دارد. برای کوتاه کردن ناخن ها بهتر است از ناخن گیر استفاده شود. ناخن گیر مذکور باید تیز باشد و از هر دو طرف ناخن را قطع کند تا در پرندهگان مسن شکستگی ناخن پدید نیاید. بهتر است قبل از گرفتن ناخن، آن را در برابر نور گرفت و رگهای خونی آن را تشخیص داده و در هنگام گرفتن ناخن از آن رگ ها دوری کرد تا پرنده دچار خون ریزی نشود. در هنگام گرفتن ناخن بهتر است که شخص دیگری پرنده را محکم نگاه دارد که در چنین حالتی احتمال خون ریزی کمتر می شود. برای جلوگیری از گاز گرفتن پرنده میتواند جلوی چشم آن را با پارچه ای پوشاند تا نتواند ببیند. به هر حال در صورت بروز خونریزی باید به کمک پنبه حاوی کلرید آهن خونریزی را متوقف کرد. برای اصلاح منقار نیاز به دقت بیشتری است و باید از قیچیهای بزرگ تری استفاده کرد و این کار را در چند مرحله انجام داد تا آسیبی به پرنده وارد نشود و در هر مرحله فقط قسمت کوچکی از منقار را کوتاه کرد.

نگهداری طوطی سبز : قیچی کردن بال طوطی سبز

برخی از کارشناسان چیدن بال های طوطی را اساساً رد می کنند. اصولاً سلب امکان پرواز از پرنده را نمیتوان کار صحیحی دانست. از طرف دیگر با چیدن بالها این توانایی برای همیشه از پرنده سلب نشده و در پر ریزان بعدی پرهاهای جدید جای آنها را خواهند گرفت. برخی از علاقه مندان طوطی سبز علاقه دارند که این پرنده را از قفس بیرون آورده و در اتاق نشیمن بر روی چوب نشیمنگاه قرار دهند، این گونه افراد ترجیح میدهند قبل از بیرون آوردن پرنده از قفس بالهای آن را قیچی کنند تا پرنده نتواند فرار کند. به هرحال برای قیچی کردن بال پرنده بهتر است که این کار توسط دو نفر انجام شود تا یکی پرنده را گرفته و دیگری بال ها آن را قیچی کند. برای چیدن بال پرنده باید دقت کافی کرد و معمولاً برای این کار بهتر است که بال پرنده را گشوده و چهار پر بیرونی را که به عنوان شاهپر شناخته می شوند رها کرده و بقیه پرهاهای داخلی بال را چید البته باید این پرها از جایی چیده شود که رگهای خونی در آن ناحیه نباشد و گرنه این کار باعث درد پرنده و خونریزی خواهد شد. با توجه به وزن طوطی سبز، پرنده دیگر قادر به پرواز نخواهد بود و صاحب پرنده می تواند با خیال راحت پرنده را سه بار در روز از قفس بیرون آورده و هر دفعه آن را به مدت پانزده دقیقه و یا بیشتر در بیرون قفس آزاد گذارد تا بدین وسیله پرنده به وضعیت جدید خود عادت کند.

نگهداری طوطی سبز : پر ریزی طوطی سبز

پر ریزی یک حالت فیزیولوژیک و طبیعی است که در تمامی پرندگان و از جمله طوطیها دیده می شود. باید این حالت را از عارضه پرکنی در طوطی تفریق کرد.

در پرریزی طبیعی، پرهای طوطی به طور طبیعی ریخته و به جای آنها پرهای تازه درمی آید. طوطی سبز اولین پر ریزی خود را تقریباً بعد از سن یک سالگی انجام می دهند. این پرنده تقریباً در سه سال اول عمر دوبار پر ریزی می کند و پرهای اصلی و قوی پرنده معمولاً بعد از سه سالگی ظاهر میشود. همچنین حلقه دور گردن پرنده در سن سه سالگی به صورت واضح ظاهر می شود لذا تعیین جنسی پرنده در سن سه سالگی مقدور می گردد. در مرحله پر ریزی باید غذاهای مناسب و مقوی که حاوی انواع اسید آمینه های ضروری، مواد معدنی، ویتامینها و کربوهیدرات ها و آب است در اختیار پرنده قرار داده شود.